

GABIJOS BALSAS

2018 m. lapkritis–gruodis Nr. 2

TURINYS

03 Advento papročiai

04 Atšvaitų dienos prasmė

05 Tolerancija – žmogiškumo dalis

06 Mūsų draugysčių istorijos

07 Nobelio dienos reikšmė

08 Arbatos gėrimo tradicijos

09 Mūsų mokytojai

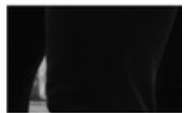

10 Kalėdinės dovanos idėja

11–12 Kalėdiniai renginiai Vilniuje

13 Filosofija – meilė išminčiai

Mielas Skaitytojau,

šiomis dienomis vis garsiau ir drąsiau prabylama apie siekį paversti mūsų visuomenę vieninga nepaisant begalės skirtumų, o pasaulį – gražesne ir taikesne vieta gyventi. Todėl ir savo laikraščio numeryje kalbėsime apie tai, apie ką šnekučiavomės su mūsų gimnazistais – Tarptautinę tolerancijos, Draugo dienas bei ką tik prasi-dėjusį advento laikotarpį. Juk per adventą kiekvienas stengiamės atrasti savyje vidinės ramybės, daugiau kantrybės bei pakantumo vienas kitam.

Adventas – tai laukimo metas, tad po jo pas mus ir atkeliaus gražiausiomis vadinamos metų šventės. Jų metu įprasta apsikeisti dovanomis. Mūsų redakcijos nariai pamėgins šią užduotį Jums palengvinti pasidalindami idėja, kaip artimiausių širdis nudžiuginti išleidžiant kuo mažiau. Juk šventes kuria ne pinigai ar pirkiniai, o artimi žmonės ir šiltos emocijos.

Linkime, jog orui už lango šaltėjant, širdyje darytųsi tik šilčiau, neapleistų gražios mintys ir noras kurti, siekti, augti. Tegu ne tik per šį laikotarpį, bet ir per visas ateinančių metų dienas nepri-trūksta gražių minčių ir gerų žodžių vienas kitam. Šiltų artėjančių švenčių!

Adventas

Adveñtas arba leliumai – krikščionių religijoje laikotarpis, pažymintis laiką iki Jėzaus gimimo.

Žodis „adventas“ yra kilęs iš lotynų kalbos žodžio „adventus“, reiškiančio „atėjimą“. Šis laikotarpis trunka beveik mėnesį; per tą laiką praeina 4 sekmadieniai. Tai krikščionių tikinčiųjų susikau-pimo ir apmąstymų metas prieš Kalėdas.

Dažniausiai per advento laikotarpį kiekvieną sekmadienį degamos žvakės ir dedamos į adven-to vainiką. Vainikas yra karaliavimo bei pergalės ženklas, o kiekviena uždegta žvakė simbolizuoja vieną advento savaitę. Taip pat jos reiškia artėjimą prie Jėzaus gimimo. Vainikas puošiamas raudono-romis arba violetinėmis juostomis: raudona arba rožinė spalva yra Jėzaus, tapusio žmogumi, meilės simbolis, violetinė – atgailos ir pasiruošimo Jo at-ėjimui ženklas.

Sakoma, kad advento laikotarpis – rimties, dvasinio apsilvalymo metas. Jo metu negalima linksmintis, triukšmauti, o krikščionys tradiciškai kiekvieną šio laikotarpio penktadienį pasninkau-ja. Taip pat tikima, kad šiuo laikotarpiu ano pa-saulio dvasios bando kištis į žmonių gyvenimus.

Per adventą nebūdavo galima kirsti miško. Tiems, ku-rie draudimo nepaisydavę ir visgi važiuodavę miškan kirsti malkų, pa sirodydavusi tarp medžių aukšta žila moteris – miškų dvasia. Užsimojus kirviu, pasigirsdavęs raudojimas – tai miškų dievybė, tankumyne pasi-slėpusi, aimanuodavusi ir verkdavusi. Manyta, kad jei iš advento laiku kirstų rąstų suręsi trobą ar malkomis krosnį pakursi – tik nelaimę prisišauksi. Tokia pirkia vargu ar kas džiaugsis, nes naktimis tuoj puls kažkas baladotis, mat šeiminkus dažnai dvasios lankys. O malkos labai smarkiai degs, ir jų liepsna, su trenksmu išėjusi per kaminą, padegs trobą.

Advento laiku gruodžio 22–24 dienomis įvyksta žiemos saulėgrįža. Tai laikas, kurio metu dienos pra-deda ilgėti, o naktys trumpėti. Anksčiau buvo tikima, kad Kūčios ir Kalėdos užbaigia senąjį metų ciklą ir po jo prasideda naujasis, kurį pasitikti reikia atitinkamai pasiruošus, apsilivius ir kūną, ir sielą.

Atšvaitas – daugiau šviesos tamsiuoju paros metu

Lapkričio 6 d. kasmet minima Atšvaitų diena. Tą dieną ir mūsų gimnazijoje vyko Mokinių tarybos organizuoti renginiai: iš ryto tik atėjusius į mokyklą mokinukus, segėjusius atšvaitus, saldinais vaišino Mokinių tarybos atstovai, popietė vyko viktorina ketvirtokams pradinukams „Esu matomas“. Turbūt visi suprantame, kad gyvybė – didžiausia žmogui duota dovana, tad apie atšvaitus, gelbstinčius gyvybes, uždavėme keletą klausimų mūsų mokiniams.

Ar nešiojate atšvaitą? Ar nešioja juos Jūsų šeimos nariai?

Agnė, 7 d: Aš nešioju ir mano šeima taip pat.

Emilija, 7 d: Niekas iš mūsų šeimos narių nenešioja.

Viltė, 6 a: Manau, kad aš esu vienintelė šeimoje, nešiojanti atšvaitą.

Ieva Šeikytė, choreografinės mokytoja: Taip, visa mano šeima nešioja.

Ar manote, kad reikia nešioti atšvaitą?

Agnė: Taip, aš tikiu, kad reikia.

Emilija: Taip.

Viltė: Taip, mano nuomonė yra tokia.

Mokytoja Ieva: Manau, kad taip.

Ar, važiuodami mašina sutemus, matėte, koks yra skirtumas, kai praeiviai turi atšvaitą ir kai ne?

Agnė: Niekada neatkreipiau į tai dėmesio.

Emilija: Nesu važiavusi mašina sutemus, todėl neteko.

Viltė: Aš nevažinėju, todėl negaliu pasakyti.

Mokytoja Ieva: Taip, vairuojant mašiną matomas labai didelis skirtumas.

Ar žinote, kur galima įsigyti atšvaitų?

Agnė: Taip, žinau, įvairiose parduotuvėse.

Emilija: Parduotuvėse.

Viltė: Aš pati neperku atšvaitų, bet nešioju tuos, kuriuos man padovanoja.

Mokytoja Ieva: Parduotuvėse.

Ar savo geriausiam draugui arba draugei siūlytumėte nešioti atšvaitą? Kodėl?

Agnė: Siūlyčiau, nes atšvaitai gali išgelbėti gyvybes.

Emilija: Siūlyčiau, nes atšvaitas užtikrins jos saugumą.

Viltė: Taip, kad neatsitiktų katastrofa.

Mokytoja Ieva: Taip, tikrai, esu net padovanojusi sau artimiems žmonėms, kad tai užtikrintų jų saugumą.

Parengė Marija Rukaitė, 7 d

Tolerancija

Tolerancija – žmogiškumo dalis

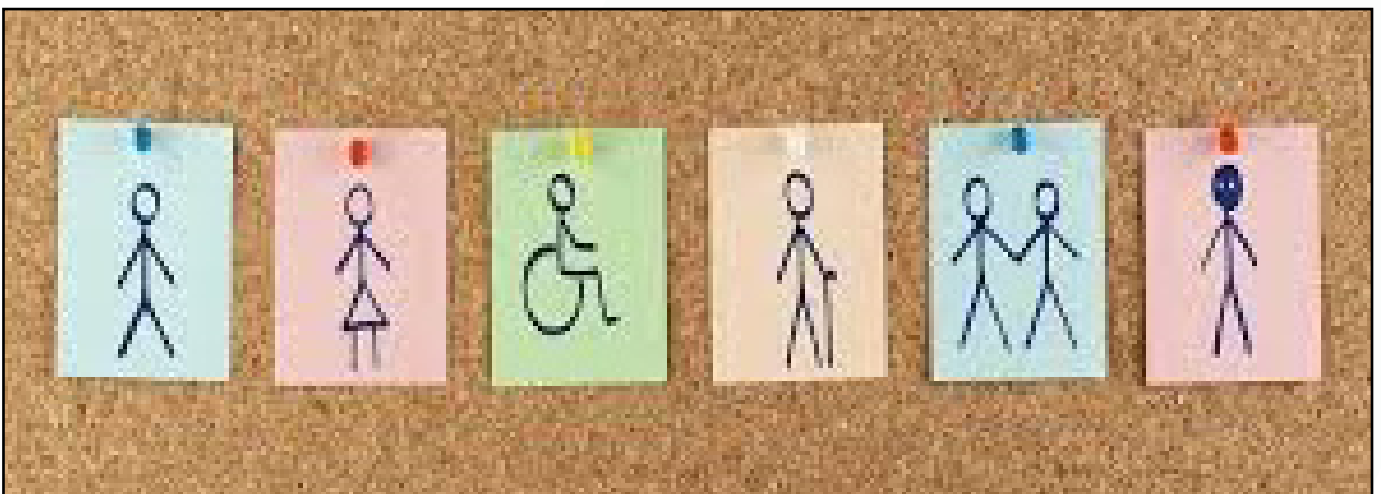
Tarptautinė tolerancijos diena (lapkričio 16 d.) svarbi tiek pasaulio, tiek Lietuvos bendruomenei. Volteras, vienas iškiliausių Švietimo epochos filosofų, yra pasakęs: „Tolerancija – žmoniškumo išdava. Mes visi pilni silpnybių ir paklydimų, todėl atleiskime vieni kitiems visas kvailystes – tai pirmasis gamtos dėsnis.“ Vis dažniau susiduriame su tolerancijos sąvoka, ypač Lietuvos visuomenėje. Kadangi esame daugiatautė valstybė, ją sudaro skirtingų pažiūrų, tradicijų ir religijų žmonės. Vienintelis būdas gyventi vieniems šalia kitų – išmolti pripažinti skirtumus.

Pasaulyje gyvena daugybė skirtingų žmonių grupių: baltaodžiai, juodaodžiai, katalikai, musulmonai, vyrai, moterys, homoseksualai ir heteroseksualai. Mes galime nemėgti kai kurių iš jų, ir, žinoma, kai kurie gali nemėgti mūsų. Tačiau jei visi laikysimės taisyklės, kad skirtumai – ne pagrindas nesantaikai, kiekvienas galėsime jaustis saugiai. Jei esi tolerantiškas, tai nereiškia, kad tu privalai draugauti su tais, kurių nemėgsti. Tolerancija – tai paprasčiausiai supratimas, kad kiti yra tau lygūs, kad jie – tokie patys žmonės, piliečiai, asmenybės ir turi vienodas teises kaip ir tu. Pasiteiravus mūsų gimnazijos trečiųjų gimnazistų, ką jiems reiškia tolerancija ir kokia jos prasmė

kiekvienam individualiai, galima buvo išgirsti tokius atsakymus: vieniems tai – pasitikėjimas, galimybė būti savimi, kitiems – nebijojimas išreikšti savęs ir priimti žmones tokius, kokie jie yra. Dauguma supranta, kad tolerancija reikšmingas veiksnys mūsų visuomenėje.

Taigi, tolerancija moko mus būti pakančius ir gebančius suprasti kitą ir kitokį, taip pat tai suteikia laisvę būti tokiam, koks esi. Todėl kiekvieno realiame gyvenime ši sąvoka turėtų tapti gyva.

Parengė Smiltė Jakučionytė, III D

Lapkričio 29 d. minima Draugo diena. Tradiciškai publikuojame kelias mūsų mokinių draugystės istorijas, kuriomis jie pasidalijo.

1. Kada ir nuo ko prasidėjo Jūsų draugystė?
2. Paprastai draugus jungia kokie nors bendri dalykai. Kas jungia Jus?
3. Papasakokite įsimintiniausią draugystės įvykį.
4. Galbūt ėmė draugauti ir Jūsų šeimos?
5. Kaip įsivaizduojate savo bendravimą po kurio laiko, pvz., baigus mokyklą?
6. Koks buvo Jūsų draugystės didžiausias išbandymas?

Savo istorija dalijasi septintokės Minija ir Greta.

1. Bendrauti pradėjome pirmos klasės antrame pusmetyje, kai buvome susodintos drauge.
2. Mums abiem labai patinka piešti bei kartu lankome lengvąją atletiką.
3. Penktos klasės pradžioje surengėme pižamų vakarėlį. Ten vyko daug įdomių veiklų ir mes dar labiau suartėjome, tapome dar geresnėmis draugėmis nei iki tol.
4. Gaila, bet ne.
5. Tikimės, kad vis dar išliksime geros draugės ir netgi jei mūsų keliai išsiskirs, kartais dar susitiksimė arba bent jau pasisveikinsime prasilenkdamos gatvėje.
6. Jis yra per daug asmeniškas, todėl negalėsime juo pasidalinti.

Apie savo draugystę pasakoja taip pat septintokės Inga ir Urtė.

1. Bendrauti pradėjome, kartu lankydamos darželį, tą pačią grupę, ir gyvenome viena šalia kitos.
2. Prisiminimai, vidinis ryšys, pagalba viena kitai, pasitikėjimas, paguoda, ištikimybė.
3. Labai daug tokių turime, tai vieno tikrai negalėtume išskirti, bet kai Inga kiekvienais metais vasarai išskrenda į kitą šalį, tą laiką labiausiai įsimename. Tada ji pasakoja, kas vyksta jos gyvenime, o aš pasakoju, kas manajame, ir kai ji grįžta į Lietuvą, aptarinėjame, kaip abiem sekėsi.
4. Taip, ir labai artimai draugauja iki šiol.
5. Planuojame toliau palaikyti tokius pat artimus ryšius kaip ir dabar.
6. Kai Inga išskrenda į kitą šalį vasarai, tada abiem būna labai sunku, tačiau yra šiolaiškinės technologijos, tad tas nesutrukdo palaikyti ryšių.

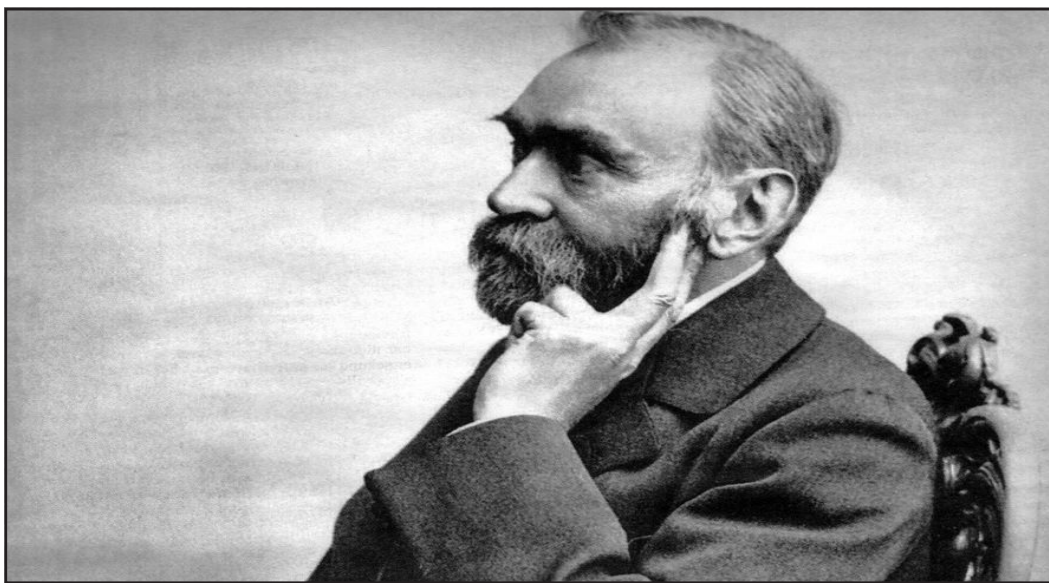
Apie savo istoriją kalba septintokės Gildė ir Kamilė.

1. Nuo labai seniai mūsų tėvai jau buvo draugai, tai mes nuo mažens matydavome viena kitą ir tapome draugės.
2. Mes abi labai mėgstame šokti, lankome tą patį šokių būrelį. Abi turime panašų humoro jausmą.
3. Kartą abi slidinėjome nuo kalno. Buvo labai smagu, bet čiuoždamos paskutinį kartą abi nesuvaldėme slidžių ir atsitrenkėme į tą patį kelmą. Labai skaudėjo, bet buvo labai smagu.
4. Mūsų tėvai seniai pažįstami.
5. Mes vis vien bendrausime, gal nebe taip artimai, tačiau mūsų draugystė nesibaigs ir baigus mokyklą.
6. Stovykla, nes dešimt dienų prabūti su tuo pačiu žmogumi be pertraukų yra ganėtinai sunku, mums tai buvo gan didelis išbandymas.

Parengė Liepa Samulionytė, Ūla Jocytė, Emilija Lukošūnaitė, 7 b

Nobelio diena – reikšmės neprarandanti diena

Tarptautinė Nobelio diena – tai laikas, kai visame pasaulyje pagerbiamas žymus švedų chemikas, inžinierius, dinamito išradėjas Alfredas Bernardas Nobelis. Šios iškilios asmenybės diena minima gruodžio 10-ąją, A. B. Nobelio mirties dieną. Kiekvienais metais Skandinavijos mokslininkai apsvarsto įvairių potencialių laureatų darbus ir išrenka būsimuosius Nobelio premijos laimėtojus, kuriems įteikiami diplomai, ženkleliai ir piniginės premijos.

Nobelio premijos idėja buvo sugalvota paties A. B. Nobelio, siekiant pagerbti nusipelnčius mokslininkus. Jo testamente teigiama, kad premijos turi atitekti tiems, kurie per praėjusius metus sukūrė didžiausią indėlį fizikos, chemijos, fiziologijos arba medicinos, literatūros ir taikos srityse ir kurių veikla yra labai naudinga visuomenei.

Tarp Nobelio premijos laureatų galima rasti ir turinčių sąsajų su Lietuva, pavyzdžiui, rašytojas Česlovas Milošas, kuris buvo apdovanotas Nobelio literatūros premija. Taip pat Nobelio laureatų sąrašui priklauso ir iš Lietuvos kilęs chemikas Aronas Kliugas bei šiuolaikinio defibliatoriaus išradėjas Bernardas Lounas, kilęs iš Utenos.

Gruodžio 15 diena – arbatos diena

Arbata – tai gėrimas, be kurio dauguma iš mūsų neįsivaizduojame savo dienos. Ji sušildo kūną ir širdį, gydo ligas ir padeda atsigaivinti. Dauguma žmonių mūsų šalyje arbatą geria paprastai, be jokių tradicijų. O kaip kitos šalys? Kokių tradicijų turi jos?

Didžioji Britanija

Britai yra didžiausi arbatos vartotojai pasaulyje pagal arbatos kiekį, tenkantį vienam žmogui: vidutiniškai kiekvienas žmogus suvartoja 2,5 kg per metus. Britams arbatos gėrimas nėra delikati, išpuoselėta kultūrinė tradicija – puodelis arbatos geriamas kelis kartus per dieną be jokių ceremonijų.

„Tea“ (angl. „arbata“) yra ne tik gėrimo pavadinimas, bet ir vėlyvo vidurdienio lengvas užkandis, nepriklausomai nuo to, kas geriama. Arbata dažniausiai patiekama su pienu (ne grietinėle) ir cukrumi. Jungtinėje Karalystėje taip pat egzistuoja arbatos namų tradicija, kai patiekiamas tradicinis kremas ir džemas ant paplotėlių, nors šis paprotys nuo Antrojo pasaulinio karo jau nyksta. Devone ir Kornvelyje ypač populiarios kreminės arbatos.

Indija

Arbata geriama kaip pusryčių ir vakarienės gėrimas. Dažnai patiekama kaip su pienu ir cukrumi, kartais su prieskoniais. Arbatžolės verdamos vandenyje, po truputį pilant pieno. (apytikriai 2 dalys vandens, 1 – pieno). Būtina paminėti, kad labai svarbu prieskoniai. Truputis juodųjų pipirų, cinamono, kardamono, anyžių (maždaug po 1/4 šaukštelio litrai arbatos), šiek tiek imbiero, 2–4 gvazdikėliai ir daug rudojo cukraus. Arbata tikrai turi būti saldi.

Japonija

Japonijoje labai populiaru šalta arbata. Kavinėse ir restoranuose maistas dažniausiai patiekiamas su karšta ar šalta žaliaja arbata. Tamsiosios keramikos ritualai ir tradicijos buvo pritaikyti Japonijoje XII a. pradžioje ir sudarė pagrindą Japonijos arbatos ceremonijai, kuri savo galutinę formą įgavo XVI amžiuje.

Rusija

Rusijoje arbatą gerti yra įprasta iš puodelių, užpylus karštu vandeniu. Tradicinis vandens virimo indas – virdulys. Arbata geriama, perpilant iš puodelio į lėkštelę, kad greičiau atauštų, užkandama saldumynais. Dažniausiai patiekama su cukrumi, citrina, įvairiais džemais, užkandžiais, saldainiais, suspausta obuolių tyre. Arbatos gėrimas yra šeimos tradicija.

Tai tik keletas arbatos gėrimo tradicijų. Kai kurių šalių jos skirtingos, kai kurių panašios. Jos mums priena apie praeitį, taigi svarbu jas puoselėti, saugoti.

Mūsų mokytojai

Tešiamė interviu ciklą „Pažintis su mūsų mokytojais“. Šį kartą Jums siūlome artimiau susipažinti su matematikos mokytoja Sigita Lagunavičiene.

1. Kiek laiko dirbate Gabijos gimnazijoje?

Jau beveik 20 metų.

2. Dėl kokių priežasčių pasirinkote mokytojo profesiją?

Sunku pasakyti. Aš užaugau mokytojų šeimoje: ir tėtis, ir mama buvo mokytojai. Kartais juokauju, kad tai gavau su krauju. Nors mama labai atkalbinėjo, sakydama, kad labai sunkus ir „nedėkingas“ darbas, nors ir įdomus.

3. Kokia Jūsų mėgstamiausia laisvalaikio veikla?

Daugiausia laisvo laiko praleidžiu su šeima.

4. Apibūdinkite, Jūsų nuomone, idealų mokinį.

Žingeidus, rodantis pagarbą šalia esančiam, besimokantis, mokantis išsakyti savo nuomonę, gebantis išklaudyti.

5. Kaip galima apibūdinti idealų mokytoją?

Tai žmogus, kupinas gėrio, doros taip, kad ir kiti pajustų, jog reikia sekti jo pavyzdžiu. Neužtenka turėti žinių, mokytojas turi švytėti. Be to, mokėti bendrauti bei norėti pažinti mokinį. Aišku, turi būti savo dalyko profesionalas.

6. Ar galėtumėte įvardinti vieną Jums patį įdomiausią, patraukliausią mokykloje vykstantį renginį?

Vieną renginį išrinkti sunku. Aš džiaugiuosi visais tradiciniais gimnazijos renginiais, kurie jau metai iš metų nepraranda savo žavesio: „Gabijovizija“, gimnazijos gimtadienis, visos abiturientų šventės ir t.t. Smagu, kad tradicijos gyvos.

7. Ko palinkėtumėte mokiniams ir mokytojams šiais mokslo metais?

Bendrauti, draugauti, mokėti klausyti ir išklaudyti, ir girdėti vieniems kitus.

Ačiū už atsakymus.

Parengė Vaiva Monika Vaitkevičiūtė, 7 b

Žiemos renginiai

Kalėdų miestelis – dizaino skveras
 Gruodžio 18–23 d. Vinco Kudirkos aikštė

Vinco Kudirkos aikštėje vilniečių bei sostinės svečių lauks Kalėdų miestelis – dizaino skveras – tai jau pamėgta ir įvertinta meno erdvė, kurioje savo gaminius pristatys Lietuvos dizaineriai ir kūrėjai.

Kalėdinio dizaino skvero lankytojai turės progą įsigyti išskirtinių kalėdinių dovanų sau ar savo artimiesiems. Čia bus galima rasti daugybę originalių lietuviško dizaino kūrinių, susipažinti bei pabendrauti su jų autoriais, sužinoti tų kūrinių atsiradimo istorijas bei subtilybes.

Nepriklausomas (alternatyvus) Kalėdų miestelis geležinkelio stoties rajone

Vilniaus stoties rajone Kalėdos šiemet bus švenčiamos neįprastai. Šventiniu laikotarpiu pirmą kartą geležinkelio stoties teritorijoje įsikurs alternatyvus Kalėdų miestelis, į kurį kvies geležinkelio stoties teritorijos modernizavimo projektą „Vilnius Connect“ įgyvendinantys „Lietuvos geležinkeliai“. Bendruomeniškumą ir jaunųjų menininkų kūrybiškumą skatinantis renginių ciklas „Šv. (šventinė) stotis: nepriklausomas Kalėdų miestelis“ startavo lapkričio paskutinį šeštadienį netradicinės eglutės įžiebimo renginiu Geležinkelių lauko muziejuje.

Miestelyje taip pat veiks gatvės maisto turgus, kur šefai gamins maistą, vyks muzikos atlikėjų pasirodymai, kūrybinės dirbtuvės, o nuo gruodžio į miestelį kvies Kalėdų mugė, įsikurusi Vilniaus geležinkelio stoties pagrindinėje salėje.

Kalėdinis bėgimas gruodžio 16 d.

„Eurovaistinė“ kviečia prisijungti prie smagiausio tradicinio Lietuvoje 43-ojo „Eurovaistinės“ kalėdinio bėgimo! Suaugusieji galės bėgti 12, 6 arba 3 km distancijas, o mažieji dalyviai galės varžytis „Nykštukų bėgime“ ir įveikti 200 metrų atstumą. Kviečiame dalyvauti ir bėgti kartu šventinėmis Vilniaus gatvėmis!

„Roko simfonija ant ledo“ Gruodžio 13 d. Vilniaus „Siemens“ arena

Po stulbinamos praėjusių metų sėkmės garsiausia ir mylimiausia Lietuvos šokėjų ant ledo pora Margarita Drobiazko ir Povilas Vanagas publikai žada dar įspūdingesnę ledo šou. Tęsdami prieš kelerius metus pradėtą gyvo garso projektą Margarita ir Povilas šiemet kvies į antrąją „Roko simfoniją ant ledo“. Išskirtinė programa, simfoninis ROKO orkestras, talentingiausių šalies dainininkų atliekamos roko baladės, dailiojo čiuožimo žvaigždės, netikėti šou sprendimai ir ore sklandanti meilė – tobuliausias derinys šventiniam laikotarpiui.

Parengė Agnė Matulionytė, 7 d

Kalėdinė 3D pasaka „Jėzaus gimimo istorija“ Gruodžio 25–29 d. Katedros aikštė

Kalėdinė 3D pasaka tapo išskirtine ir labai laukiama Kalėdų tradicija Vilniaus mieste.

Kiekvienais metais itin laukiama ir daugiau kaip 120 000 žiūrovų pritraukianti, unikali kalėdinė 3D pasaka Katedros aikštėje nuo gruodžio 25 d. iki 29 d. kvies aplankyti pagrindinę Lietuvos sostinės aikštę ir pasinerti į užburiančios kalėdinės pasakos vaizdus.

Naujieji metai

Naujų metų sutikimas

Gruodžio 31 d. Katedros aikštė

Gruodžio 31 d. prieš pat 24.00 val. Vilniaus miesto savivaldybė visus vilniečius bei miesto svečius kvies pasitikti Naujuosius 2019 metus kartu.

Pasaulinė filosofijos diena

Kiekvienais metais pažymima Pasaulinė filosofijos diena. Su filosofijos sąvoka susiduriame kone kasdien, vartodami ar suprasdami šį žodį turbūt mažiausiai dviem reikšmėmis. Uždavėme keletą klausimų filosofijos studijas baigusiai etikos mokytojai Daivai Danilevičienei.

Kaip Jūs suprantate sąvoką „filosofija“?

Filosofija suprantama kaip meilė išminčiai.

Kam filosofija reikalinga pasauliui, žmonėms?

Filosofija reikalinga kiekvienam platesnių pažiūrų žmogui, norinčiam tobulėti, kritiškai mąstyti, o ne susilieti su pilka mase.

Ar pažymite Filosofijos dieną? Jei taip, tai kaip?

Filosofijos dienos išskirtinai nepažymiu, bet džiaugiuosi, kad ji minima.

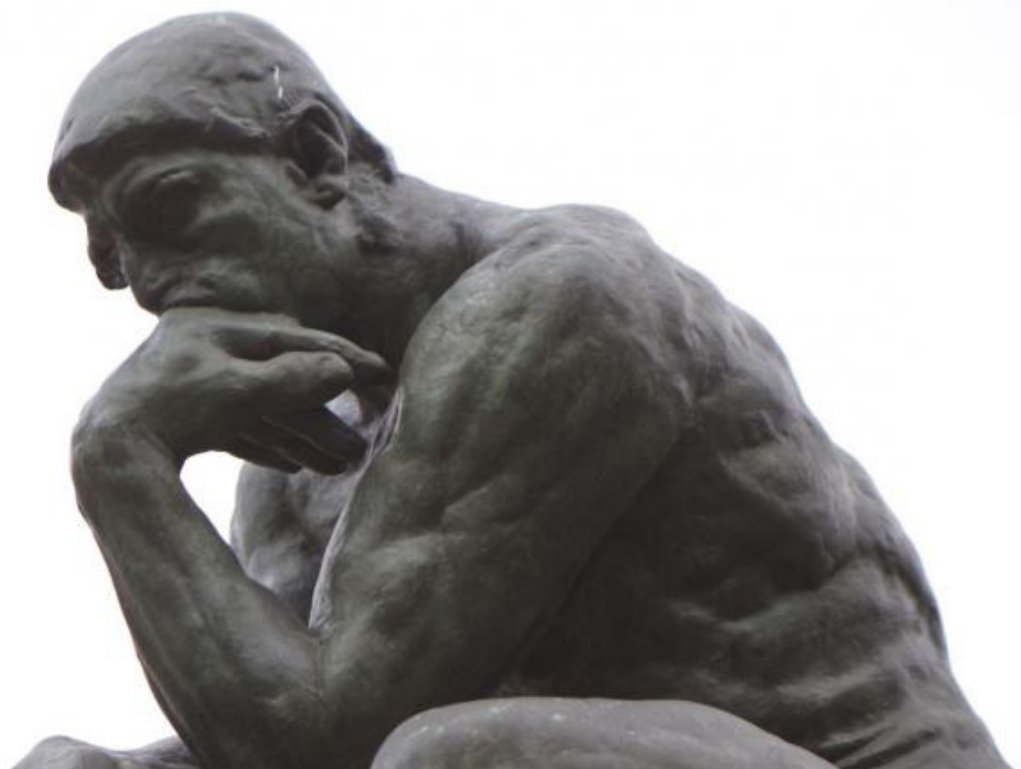
Kaip Jūsų dėstoma etikos disciplina susijusi su filosofija?

Etika yra praktinė filosofijos dalis.

Kodėl pasirinkote etikos mokytojos profesiją? Ar nesigailite savo sprendimo?

Baigiau filosofijos studijas, dėščiau studentams, o mokykloje dėstoma praktinė filosofijos pusė, besiremianti gyvenimiška praktika. Dėl šio pasirinkimo tikrai nesigailiu – myliu savo darbą.

Adas Kaminskas, 7 e

Gabijoje įžiebtas Kalėdų simbolis

Šv. Kalėdos jau visai čia pat! Turbūt sutiktumėte, kad ši šventė yra viena nuostabiausių metų švenčių, o šv. Kalėdų laukimo metas yra išties magiškas. Daugelis žmonių jau pirmomis advento dienomis savo namuose puošia kalėdinę eglutę, kepa imbierinius sausainius ir mėgaujasi šilta arbata. Miestus apgaubia baltos snaigės, pagrindinėse miesto aikštėse įsižiebia didžiulės eglės, parduotuvių vitrinose žėri lemputės, groja tokia pažįstama kalėdinio laikotarpio muzika... Nuo gruodžio 7 dienos kalėdinę atmosferą galime justti ne tik mieste ar savo namuose, bet ir mūsų mokyklos kieme.

Mokinių tarybos nariai pakvietė visus mokyklos mokinius susiburti į jaukią, kasmetinę tradiciją tapusią eglės įžiebimo ceremoniją. Nors penktadienio rytas buvo kiek žvabokas, mokiniai visai nepabijojo šaltuko ir pasipuošę kalėdine atributika bei linksmai nusiteikę įžiebė žaliaskarę eglę. Tam, kad lauke tvyrotų šventiška nuotaika, o laukiantys kieme mokiniai nesusaltų, mokinių savivalda pasirūpino kalėdine muzika bei šilta arbata.

Galime didžiuotis savo mokyklos kieme augančia žaliaskare. Ji užaugo tokia aukšta, kad pralenkė net pačios mokyklos stogą. Net kai kurios miesto aikštės negalėtų pasigirti tokia didele ir skarota gražuole. Daugelio miestų šventinės eglės yra dirbtinės, na, o mūsų eglė yra tikrų tikriausia. Šiais metais papuošti eglutę bei pasiekti jos viršūnę prireikė net keltuvo.

Vis dažniau mūsų gražuolę eglę puošia patys mokiniai. Šiais metais visos klasės turėjo ypatingą užduotį – sukurti kalėdinį žaisliuką. Kartu su klasės draugais gaminti žaisliukai dabar ir puošia mūsų mokyklos eglę. Tad galima sakyti, kad šiais metais eglutėje spindi kiekvieno mokinio širdies dalelė.

Dėkojame renginių grupei „Brigada“ bei visiems mokiniams ir mokytojams, kurie šių metų eglę pavertė ypatinga. Labai džiaugiamės, kad mūsų mokykloje mokosi kūrybingi ir daug idėjų turintys mokiniai, kurie noriai prisidėjo eglutę puošiant ir dalyvavo ją įžiebiant. Visiems jaukių ir šiltų vakarų belaukiant šv. Kalėdų!

Parengė Gabija Bliūdžiūtė, 8 a

Vilniaus Gabijos gimnazijos laikraštis „GABIJOS BALSAS“

Redaktorės: Jūratė Kalverš, Daiva Andriukaitienė | Maketo autorius Lukas Juščius | Viršelio autorius Raimondas Dulinskas | Korespondentai: Marija Rukaitė, Loreta Boženka, Liepa Samulionytė, Emilija Lukošūnaitė, Ūla Jocytė, Agnė Matulionytė, Otilija Smelevičiūtė, Adas Kaminskas, Justina Ganiprauskaitė, Gabrielė Kuzmickytė, Smiltė Jakučionytė, Vaiva Vaitkevičiūtė | Fotografai: Smiltė Jasiūnaitė, Jolita Baranauskienė.

Laikraščio el. paštas: gabijos.laikrastis@gmail.com